

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1084

23.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politikai katonáskodás: SA hagyomány és szellemiség

7. rész

POLITIKAI KATONÁK MA

A NEUE FRONT - ezért is neveztük el "Tájékoztató levelünket a mozgalom helyzetéről", amely a betiltás óta havonta jelenik meg, és amely biztosítja és dokumentálja Gesinnungsgemeinschaftunk belső kohézióját. Elvtársaink a NEUE FRONT olvasókörök tucatjaiban gyűltek össze az egész BRD-ben, sőt még az Ostmarkban is. Az ANS/NA betiltása óta semmilyen szervezeti kötelék nem egyesített bennünket, mivel nem akartunk a betiltott erőnkkel visszatérni a földalattiba. Mindenesetre az ANS/NA-nak háttérbe kellett volna vonulnia, és csupán a mozgalom egészének harcos gerincét kellett volna képeznie, ahogyan az a Sturm-Abteilung számára elengedhetetlen. A betiltásnak azonban tesztként kellett megjelennie, hogy kiderüljön, vajon egy szorosan szervezett erő nélkül a háttérben is elég szilárd-e már a közösségünk ahhoz, hogy tiszta eszmei közösségként - amelyet csak a program, a stratégia és a taktika közös értelmezése tart össze - fennmaradjon. A betiltás óta eltelt hónapok lenyűgözően bizonyították ezt. Gesinnungsgemeinschaftunk nem csak túlélte - nem, ma ez a nemzetiszocialista mozgalom par excellence, az NSDAP és az SA történelmi hagyományainak örököse, valamint mindazoknak az erőfeszítéseknek és törekvéseknek az örököse, amelyek 1945 óta történtek.

A mi sorainkban állt és áll:

Az NSDAP és alosztályainak régi harcosai is, de az SRP és a nemzetiszocialisták utolsó hívei is, akik megőrizték hitüket a DRP és az NPD mellett. Velünk vannak a BDNS és az NSDAP Baráti Körének, az NPD Rendszervezetének, az Aktion WIDERSTAND és az ANR emberei, az Európai Felszabadítási Front egykori harcosai és az NSDAP/AO aktív tagjai. Fiatal elvtársaink egy része a nemzeti ifjúsági szövetségek életformájából került ki, de a Volkssozialistische Bewegung és a Wehrsportgruppe Hoffmann küzdelme és kudarca is rányomta bélyegét. Barátaink és támogatóink olyan férfiak, mint tiszteletbeli tagjaink, a lovagkeresztet kapott Otto Riehs és a Harmadik Birodalom déli részének utolsó propagandafőnöke, Willi Krämer. Remer vezérőrnagy, aki egykoron leverte a Führer elleni reakciós puccsot, akkor az SRP vezetője volt, és aki 1984 nyarán, július 20. évfordulóján, az egyik gyűlésünkön jóval több mint száz elvtársunkhoz szólt, büszke erre a harcos, politikai ifjúságra!

MI VAGYUNK AZ ÖRÖKÖSÖK - MI VAGYUNK A MOZGALOM MA!

Ez a gondolatközösség tehát már sokkal több, mint egy új SA, de továbbra is csak akkor életképes, ha fiatal harcosai továbbra is a Sturm-Abteilung hagyományát és szellemiségét vallják és annak megfelelően élnek. Hogy mit hoz a jövő, az továbbra is bizonytalan. De még ha nehéz napok és válságok jönnek is, a történeteket és elért eredményeket nem lehet eltörölni! Közösségünk újra és újra meg tud és meg is fog újulni ebből az életszemléletből, összefog és erőt merít ebből a hagyományból.

Ezáltal az SA hagyományának kilenc aspektusa nem lett dogmatikusan rögzítve és a kezdetektől fogva ráerőltetve csapatunkra. Azzal a felismeréssel kezdődött, hogy a nemzetiszocializmus csak akkor lehet újra sikeres, ha a nemzetiszocialista mozgalom újjászületik - **"A NEMZETI SZOCIALISTÁK NEMZETI SZOCIALISTA SZERVEZETBEN HÖZNEK!"**.

Munkánknak ez a döntő alapja közös volt az NSDAP/AO-val. De amíg ők az illegalitásból működő sejtekkel a propagandista földalatti újjászületésén dolgoztak, mi úgy döntöttünk, hogy az SA hagyományai szerint fogunk harcolni. Az eredeti koncepciónak ebből a kiegészítéséből hosszú érési folyamat során, sok hibán, keserű veszteségen és kudarcon keresztül tanultuk meg, hogy ez ma mit jelent konkrétan. A most már nyolc éve tartó, megszakítás nélküli harc tapasztalataiból és az újjászületés felé vezető úton elért esetleges első egyértelmű sikerekből felismertük és a történelmi SA történetének háttérében világossá tettük magunk számára az SA hagyományának e kilenc leírt aspektusát.

Ma már biztos vagyok benne, hogy küzdelmünk további sikere azon múlik, hogy

fiatal aktivistáink - különösen azok, akik nem éltek át az elmúlt éveket, és újak nálunk - hozzánk hasonlóan szintén politikai katonákká érnek, és megértik a politikai katonáskodás hagyományát, és úgy valósítják meg az életükben, ahogyan azt mi időközben megtanultuk. Politikai katonáskodás ma - ez lehet tehát a válasz arra a kérdésre, hogy e hagyomány kilenc leírt aspektusa hogyan bizonyított az új SA történetében, és hogyan kell alkalmazni és megvalósítani a jövőben:

- **Katonai Férfiak Forradalmi Szövetsége**
- **A politikailag konszolidált forradalmi néphadsereg magja**
- **Sturm-Abteilung of the NSDAP (Az NSDAP Sturm-osztálya)**
- **A fegyveres felforgatás elutasítása**
- **Elpusztíthatatlan gondolati közösség**
- **Az SA szellem megélt példáján keresztül történő munkavégzés**
- **Harc a dogmatizmus ellen**
- **Nem bünszervezet**

Amikor 1977-ben Hamburgban elkezdődött, ott már volt egy stabil, több tucat emberből álló nemzetiszocialista csoport. Ez azonban nem volt igazi szervezet: az emberek valamelyik nemzeti szövetséghez tartoztak, ismerték egymást, és a fiatal aktivisták időnként illegális éjszakai propagandaküldetéseket végeztek az NSDAP/AO keretében vagy saját maguk. A mi SA-rohamunk azonban 1977 végére mindössze tíz tagot szervezett - egyrészt azért, mert a legtöbben még nem értették, miért kellene nagyobb kockázatot vállalniuk ahelyett, hogy a megszokott módon folytatják, másrészt azért, mert szigorú szelekciót gyakoroltunk, és nem vettünk fel mindenkit. Természetesen az első óra SA emberei mind tudatos és befutott fiatal nemzetiszocialisták voltak, de nem ez különböztette meg őket a többiektől. A különbség köztünk és a többi hamburgi nemzetiszocialista között az életfelfogásukban volt: a mi embereink készek voltak szakítani a retorikai álradikalizmussal, miközben fenntartották a polgári életfelfogást és a politika hivatalos polgári formáit - készek voltak igazi forradalmárokká válni, és ezért áldozatot és üldöztetést is vállalni. És mindannyian a Bundeswehrtől vagy a Wehrsportgruppenből jöttek, a hamburgi JN-ből, amely tudatosan állt az OD hagyományaihoz, vagy a wikingi ifjúságból, amelynek idősebbjei Észak-Németországban akkoriban erősen az NSDAP/AO hatása alatt álltak. Így az SA-val szembeni első hagyományvonal egészen véletlenül a hamburgi NS-szintér tényleges forradalmárainak hozzáállásából és élettörténetéből eredt. Anélkül, hogy ezt parancsolni vagy prédikálni kellett volna, mi kezdetől fogva egy KATONAI PRAKTIKAI FÉRFIAKból álló FELVONULÁSI CSAPAT voltunk.

Ez volt a legfontosabb előfeltétele a sikerünknek és a közösségként való fennmaradásunknak. Ennek szellemében aztán tudatosan neveltük azokat a fiatalokat, akik újonnan csatlakoztak hozzánk, és akik már nem a JN vagy a WJ iskoláját járták végig, hanem közvetlenül az utcáról nyertek meg minket. Ma már csak

néhányan jönnek a régi országos szövetségekből - az új elvtársak többsége közvetlenül a népből érkezik. Ez egyrészt nagyon reménykeltő jel, mert azt bizonyítja, hogy áttörtük a nemzeti gettót, és így reményt adhatunk egy jövőbeli tömegbázisra. De egyben probléma is, mert az egyszerre forradalmi és katonás életszemlélet a BRD-ben a fiatalok számára nem magától értetődő - ellentétben az első világháború visszatérő frontharcosai és ifjúkori tisztelőik a történelmi SA-ban. Ezért szellemiségünket és stílusunkat soha nem szabad feláldoznunk a polgári rendszerhez való alkalmazkodásnak vagy a vele való kompromisszumnak - velünk együtt a fiatal nemzetiszocialistákat is arra kell nevelni, hogy a jövőben politikai katonákká váljanak. Ez a Gesinnungsgemeinschaftunk és az új nemzedék egész NS-mozgalmának gerince. E nélkül az életfelfogás nélkül visszazuhannánk a politikai jelentéktelenség hosszú éjszakájába!

A "nemzetiszocialisták nemzetiszocialista szervezetbe tartoznak" elv szerint mi nem korlátozzuk magunkat - ellentétben a nemzeti ifjúsági szövetségekkel, amelyeknek oly sokat köszönhetünk az életszemléletért - arra, hogy bármely olyan közösséghez tartozunk, vagy olyan közösséget építsünk, amely az általános nemzeti politikai hitvallást a katonás életszemlélettel ötvözi. A "Nem minden nemzetiszocialistát gyűjtünk össze, hanem csak azokat, akik képesek engedelmeskedni!" elv szerint, ellentétben elődeinkkel a 70-es évek eleji NS Kampfgruppenben, mi sem alapítottunk akármilyen NS csoportot: kezdettől fogva és teljesen tudatosan STURM-ABTEILUNG DER NSDAP-ot alapítottunk. Nem politikamentes nosztalgiából választottuk ezt a hagyományos elnevezést, hanem azért, hogy megmutassuk, hogy csakis az NSDAP újjáalapításában láttuk a nemzetiszocializmus sugárzó újjászületésének ígéretes módját. Ugyanakkor az NSDAP/AO alá rendeléssel azt is dokumentáltuk, hogy ez az új NSDAP még nem létezett újra, és hogy nem lehetett idő előtt és elhamarkodottan megalapítani.

Az NSDAP/AO földalatti sejtjeivel ellentétben azonban mi úgy véltük, hogy nem a propagandisztikus földalatti harc önmagában (talán még csak nem is elsősorban) teszi lehetővé ezt az újjászületést, hanem mindenekelőtt a nyílt és politikai harc az új SA soraiban, amely révén egyrészt összeáll a párt kívánt új alapjának szervezeti magja, másrészt pedig a politikai légkör úgy befolyásolható és megváltoztatható, hogy ez az új alap politikailag lehetővé és értelmessé váljon. Az azóta megtett utunk megmutatta, hogy ezekben a megfontolásokban igazunk volt:

Csak egy új SA vezethet a Nemzetiszocialista Német Munkáspárt újjáalakulásához! Ebben a nyolc évben szépen haladtunk előre.

Az egyik probléma, amelyben csak az idők folyamán találtunk egyértelmű álláspontot, a fegyveres ellenállási akciók létjogosultságának és értelmének kérdése volt. A "vérfarkasok" erkölcsi létjogosultsága felől soha nem volt kétségünk, és az állandó üldözés és elnyomás állandóan kísértést ébresztett elvtársainkban, hogy az

"igazi" földalattiba menjenek. Néhányan - köztük az első helyettesem az SA Stormban - ezt a rossz utat választották, és elbuktak. Összességében rájöttünk, hogy ezzel csak az uralkodó rendszer csapdájába sétálunk bele, és végigküzdöttük magunkat a **FEGYVERES BIZTONSÁG** egyértelmű **ELLENÁLLÍTÁSÁN**. Az 1923. november 9-i tanulságok megkövetelik, hogy ezt a hozzáállást megtartsuk!

Meggyőződéses forradalmárokként kezdettől fogva szigorúan elutasítottuk a burzsoá rendszerhez való rezignált alkalmazkodás útját; keserű tapasztalatok után megtanultuk a fegyveres ellenállás kísértését az uralkodó rendszer csapdájának tekinteni; de a propagandisztikus földalatti és az NSDAP/AO földalatti sejtjeinek keretében végzett kitartó, türelmes kisüzemi munka túl kevésnek és túl kevésnek tűnt harcos-katonai élet- és közösségi érzésünkhöz. Így számunkra, elkerülhetetlenül és természetesen, csak egyetlen út vezetett a politikai hatékonysághoz: az első harci időszak példája szerint, az SA **LELKÉSZET PÉLDÁJÁN DOLGOZNI!**

Az a tény, hogy az üldöztetéstől, megfélemlítéstől és az ezzel kapcsolatos minden problémától, a szenvedéstől és áldozattól, a véleményünkért folytatott perekől és börtönbüntetésektől függetlenül nemzeti szocialistának vallottuk magunkat, és reménytelen helyzetekben is tovább küzdöttünk; hogy rendíthetetlen ellenállási akarattal minden pillanatban szembeszálltunk a rendszer elnyomásával, ez példaként és példaképként hatott az újabb és újabb fiatalokra, és végül közösségünket az új nemzedék nemzetiszocialista mozgalmanak vezető erejévé tette. Még a szervezet történetének legsötétebb éveiben, 1980-1982-ben is, amikor a szervezet szétesett és "szunnyadt", a SNE mégis a valódi példakép és a legvonzóbb mozgalom maradt, ami az 1983-as áttöréskor teljesen világossá vált, és látványosan megbuktatta erőnk elnyomásának és vezetőinek bebörtönzésének éveit. A legnagyobb elismerést azonban ezért a munkáért az ANS/NA betiltásával kaptuk a rendszertől, amelynek indoklása szerint:

"Az SNE/NA alkotmányellenes tevékenységét csak az egyesület betiltásával lehet megállítani. Az SNE/NA vezető funkcionáriusainak korábbi elítélése semmilyen hatással nem volt az SNE/NA tevékenységére és politikai céljaira. Az elítélések révén az SNE/NA vezető funkcionáriusai csak megerősödtek a szabad demokratikus alaprend elutasításában".

Miután, ahogy a Belügyminisztérium olyan szépen fogalmazott, az elítélések "semmit sem értek el", és ezért tevékenységünket csak betiltással lehetett "megállítani", be kellett bizonyítani, hogy ez is kudarc volt: több mint egy tucatnyi betiltást dokumentáltunk ezekben a megjegyzésekben - egyik sem tudta megtörni és megsemmisíteni a nemzetiszocializmust mint eszmét vagy életszemléletet. De 1945 óta mindegyik elérte célját, a konkrét szervezet megsemmisítését minden esetben. A háború utáni időszak egyetlen nemzeti politikai vagy nemzeti for-

radalmi szervezete sem élte túl a betiltását. Egyedül a mi alakulatunk, akárcsak a harcok időszakának NSDAP-ja és SA-ja, és a háború utáni egyesületekkel ellentétben, túlélte a betiltást, köszönhetően annak, hogy önértelmezésében nemzetiszocialista Sturm-Abteilungként, és ezáltal FELHATALMAZHATATLAN KÖZÖSSÉGKÉNT! Közösségünk túlélte MINDEN korábbi vezetőnk 1980-as bebörtönzését, valamint 1983-as betiltását, ezért már semmi sem ijeszthet meg minket. Mi tudjuk: A mi akaratumk erősebb a rendszernél - amíg kitartunk amellet, ami a sikerünket hozta!

Természetesen a közösségünknek kötelessége volt a REAKCIÓ ELLEN harcolni:

A reakció kezdetben a "szájhős nemzetiszocialisták" félelmetes alkalmazkodása-ként szembesült velünk, akik nem akarták elhagyni a nemzeti tábor reakciós egyesületeinek védelmét és álcáját, és továbbra is kísértést jelent, hogy a "kényelmes" és "könnyű" utat válasszuk, a kompromisszumot az uralkodó rendszerrel. Ez a hamis út jelenti a legnagyobb belső veszélyt közösségünk számára, mert úgy tűnik, hogy "trükkösen" elkerüli a szenvedést, az áldozatot és az üldöztetést, és mégis lehetővé teszi a politikai tevékenységet. De ez a tevékenység akkor már csak politikai önkielégítés, a rendszer játszótérén, de már nem politikai küzdelem Németország szabadságáért. Első vezérelvünkkel, "a nemzetiszocialistáknak nemzetiszocialista szervezetbe kell tartozniuk", kezdettől fogva frontot képeztünk a reakció ellen, és ehhez ragaszkodnunk kell. De fel kell ismernünk a reakció más, sokféle formáját is, és fáradhatatlanul meg kell akadályoznunk és elhárítanunk beszivárgásukat eszmei világunkba és életszemléletünkbe!

Ugyanilyen állandó éberséget kell tanúsítani a DOGMATIZMUS ELLENI HARCban - egy olyan fronton, amelyet, mint fentebb leírtuk, közösségünk csak későn ismert fel és fogadott el - amikor az "SS-frakció" szervezeti szempontból káros tevékenysége veszélyes válsággá nőtte ki magát. Közösségünk nem fogadhatja el az ideológiai szektáskodást és a pártvonalról való eltérést, sem az alosztályok és frakciók önértelmezésére irányuló szervezeti tendenciákat, és főleg nem azt a képmutató, önjelölt urak hatalmi igényét, amely a dogmatizmus minden formájára jellemző, és amely megmérgezi a sorainkban a bajtársiasságot, és ezzel veszélyezteteti létünk és közösségünk alapjait!

Mivel az illegalitásból származunk, és ennek a ténynek köszönhetjük belső nyugalomunk, erőnk és szuverenitásunk nagy részét a rendszerrel és az általa gyakorolt elnyomással szemben, mindazonáltal soha nem gyakoroltuk az "illegalitás kultuszát". Ellenkezőleg, az SNE 1977 novemberi megalakulása óta, de még inkább az eredeti földalatti SA és annak vezetőjének 1979 végi kudarca óta felismertük, hogy a nemzetiszocializmus politikai katonáinak igazi feladata nem egy szervezett földalatti mozgalom kiépítése lehet, hanem az út az emberekbe, a munka a vallomás, a példa, az áldozatvállalás és az elkötelezettség révén, amelyen

keresztül a fiatalok számára a nemzetiszocializmus újra láthatóvá és megélhetővé, újra példaképpé válhat. Így egyre inkább úgy fogtuk fel a küzdelmünket, mint a nemzetiszocialista mozgalom "legális karjának" megszervezésére irányuló kötelezettséget, anélkül azonban, hogy valaha is tagadtuk volna az NSDAP/AO által szorgalmazott illegális propaganda szükségességét, mert a cél ugyanaz:

Az NSDAP újjáalakulása és esetleges, újbóli hatalomátvétele!

Már ez is mutatja, hogy a törvényesség iránti elkötelezettségünk NEM foglalja magában az uralkodó rendszer legitimitásának és létjogosultságának elismerését: A mi szemünkben a nyugatnémet államszerkezet, amely árulásból, vereségből és a győztesek akaratanak való behódolásból alakult ki, maga is törvénytelen és illegitim a kezdetektől fogva - az USA protektorátusa, félgyarmati státusszal. Az egyetlen dolog, amit ezzel a rendszerrel kapcsolatban elismerünk és reálisan tudomásul kell vennünk, az a de facto létezés ténye: nem fogadjuk el ezt a létezést, de kénytelenek vagyunk tudomásul venni a létezését. A törvényesség megvallása csupán ennek a tudomásulvételnek a kifejezése, mert az uralkodó rendszerrel együtt tudomásul vettük azt is, hogy milyen politikai lehetőségek vannak arra, hogy nemzetiszocialistaként a BRD-ben dolgozzunk és harcoljunk az eszménkért!

Jogi küzdelmünk következménye tehát nem az alkalmazkodás, hanem a szabadság kihasználása és kiterjesztése, és ahol ez nem lehetséges, ott a hajlandóság az üldözés és az elnyomás vállalására, a demokraták börtöneinek átjárására, hogy leleplezzük a "német történelem legszabadabb államának" képmutatását. Mint már említettük, úgy találtunk utat a törvényességhez, hogy a nyílt náci propagandát az NSDAP/AO-ra hagytuk, és a náci tilalom feloldásának követelésére koncentráltunk.

Ráadásul mi soha nem a történelmi NSDAP helyreállítására törekedtünk, hanem az új nemzedék NSDAP-jának újjáalapítására, és végül egyértelműen az SA hagyományába állítottuk magunkat, amelyet a győztes hatalmak felmentettek a "bűnszervezet" minősítés alól. A győzteseknek ez a nürnbergi "ítélete" a történelmi NSDAP bűnös jellegéről, amelyet a szövetségesek arra használtak fel, hogy a nemzetközi jogot megsértve igazolják betiltását, egyben alapja a mai napig tartó betiltásnak is, noha a történelmi NSDAP már nem létezik, és a közvetlen hagyományvonal megszakadása miatt már nem is állítható helyre!

Az ANS/NA betiltása már megmutatta, hogy a rendszer hagyta lehullani a maszkot, és önkényesen tágabban határozta meg az NS betiltását, mint azt még a győztes hatalmak "ítélete" is megengedte. Ez megerősítést nyert, amikor 1985 januárjában egy frankfurti állambiztonsági bíróság több mint három év börtönbüntetésre ítélte, már az ANS/NA korábban idézett öndefiníciója miatt, mint

az SA hagyományaihoz és az arra épülő propagandához hasonló új náci mozgalom jogi karja. Az elvtársak korábbi üldözése és bebörtönzése ellenére a nürnbergi "ítéletre" való hivatkozás, miszerint az SA NEM BŰNÖS SZERVEZET volt, legalább megvédte szervezetünket, és egy kis mozgásteret teremtett a legális náci propagandának.

A tilalom és a frankfurti ítélet ezt megváltoztatta. Az öndefiníció jogi jelentősége így csökkent - ha továbbra is legálisan akarunk dolgozni (és akarunk és kell), akkor a propagandának ezt a formáját ismét teljes egészében az NSDAP/AO-ra kell hagynunk, amely így a visszafogottság évei után ismét nagymértékben megnövekedett jelentőségre tesz szert, miközben nekünk a taktika gyakorlati kérdéseire és a konkrét problémák felhasználására kell koncentrálnunk. Ennek ellenére továbbra is lesznek eljárások elvtársaink ellen, és így a felmentő ítéletre való hivatkozás továbbra is fontos marad az SA számára: ez már semmiképpen sem véd a jogi felelősségre vonástól, hanem most még fontosabb dolgokat valósít meg:

Világosan leleplezi az állami elnyomás önkényét és a nemzetiszocializmus ellen irányuló egész államvédelmi igazságszolgáltatást! Ezek állítólagos legitimitásukat a győztesek nürnbergi ítéletére hivatkoznak, amely szerint a történelmi NSDAP-ban megtestesülő nemzetiszocializmus bűnös természetű, ezért fennmaradását még egy "szabad demokráciában" is büncselekményként kell üldözni.

Anélkül, hogy elismernénk ezt az "ítéletet", semmit sem bocsátottunk meg magunknak, amikor az igazságnak megfelelően rámutattunk, hogy egy új nemzedékhez tartozunk, amely nem akarta és nem is tudta folytatni a történelmi NSDAP-t, hanem új alapokra törekedett, és a - felmentett - SA hagyományában is állt. Ez az új alapítvány azonban, illetve szervezeti elődei NEM folytathatják azokat a korábbi náci szervezeteket, amelyeket "bűnözőnek" minősítettek - a náci tiltó törvények ránk egyáltalán nem vonatkoznak, ránk alapvetően nem alkalmazhatóak. Ránk való kiterjesztésük tehát még az uralkodó rendszer logikája szerint sem szolgálhat arra, hogy egy egykor "bűnözőnek" bélyegzett szervezet ne folytathassa tevékenységét - a náci tilalom eközben egy olyan mai, rendszerkritikus, fiatal nemzetiszocialistákból álló ellenzéki mozgalom elfojtására szolgál, amely nem a történelmi NSDAP-ból indult ki, és nem is követ bűnözői célokat (ahol fel kell tenni a kérdést, hogy mi is ez valójában, hiszen, mint ismeretes, a politikai alakítási folyamatokat soha és sehol nem lehet a "polgári" kódhoz mérni). Ez a felismerés az ellenem folyó frankfurti államvédelmi per eredménye - itt a gusztustalan képmutatás, a gondolat és a vélemény szabadság frázisai a kívánatos tisztaságban tárulnak fel! Továbbra is ragaszkodunk ahhoz, hogy az új nemzedék NS-mozgalmához tartozunk, hogy az SA hagyományai szerint politikai katonák vagyunk, és hogy nem követünk bűnözői célokat.

Újra és újra hangsúlyozni fogjuk, hogy nem tartozunk és nem tartozhatunk ahhoz a régi szervezethez, amelyet "bűnözőnek" neveztek és 1945-ben szétverték - és továbbra is üldözni és elítélni fognak minket. Az ifjúság fel fogja ismerni ezt a képmutatást, bizonyos mértékig már ma is felismeri; és az ifjúság, bármilyen politikai álláspontot képviseljen is, egészséges ösztönével mindig gyűlöli a képmutatást. Mivel a rendszer soha nem fogja megtalálni a bátorságot ahhoz, hogy nyíltan és bevallottan üldözze ellenfeleit, sőt, saját logikája szerint egyáltalán nem is találja, ezért továbbra is üldözni ÉS képmutatni fog, továbbra is bebörtönözni embereket véleményükért ÉS tagadni, hogy vannak politikai foglyok, meghallgatni az új nemzedék nemzetiszocializmusa melletti elkötelezettségünket ÉS elítélni minket, mert egy volt náci szervezet erőfeszítéseit folytatjuk - de ezzel minden egyes tárgyaláson egy kicsit több tiszteletet is veszít az ifjúság körében és még hiteltelenebbé válik! "Bűnökként" fogja elítélni a népközösségre és az érdekek rabságának megtörésére, az élet és a környezet védelmére, a német kulturális forradalomra, a nagynémet szabadságra, egységre és semlegességre és az európai új rendre vonatkozó központi követeléseinket, és így évről évre egyre kevesebb megértésre talál azok körében, akik egyre világosabban felismerik a korszakváltás szükségességét és az új rend szükségességét!

Az SA hagyományának az az aspektusa, amely a történelmi SA-ban az elsők között érvényesült, és amely annak tragédiáját jelentette, számbeli és politikai gyengeségünk miatt nálunk természetesen még nem játszik különleges szerepet: az önkép, mint a POLITIKAI KONVOLÚCIÓS, REVOLÚCIÓS NÉPFEGYVERESZTÉNY NÉPFEGYVERESZTÉNY magja.

De a Wehrsportgruppen és a fegyveres ellenállással kapcsolatos hozzáállásunk tisztázása során mégis korán szembesültünk ennek a problémának a megnyilvánulásával, és végül megoldottuk azt. Az első helyettesem volt az, aki fiatal SA-Sturmukat nemcsak katonás, hanem félkatonai erővé akarta tenni. A Karl-Heinz Hoffmannal 1977 októberében folytatott saját tárgyalásai során vált nyilvánvalóvá a konfliktus. Hoffmann alárendeltséget követelt - a külső politikai tevékenységről való lemondást követelte. Én ezt visszautasítottam, a helyettesem elszakadt tőlünk, csatlakozott egy katonai sportcsoporthoz Schleswig-Holsteinben, és végül a föld alá vonult.

Csapataink nem voltak és nem is vannak a katonai sportok ellen - azok harcosaink fegyelmezését szolgálják, és katonás életszemléletre nevelik őket, de alapvetően a politikai küzdelemnek alárendeltek, és soha nem válhatnak öncélúvá. Mindig világosnak kell maradnia, hogy politikai katonáink katonás, de nem katonai erőt alkotnak. De azt is fenntartjuk, hogy ez az erő a hatalom átvétele UTÁN fogja alkotni az eljövendő forradalmi hadsereg magját!

Ezzel tisztáztuk az SA-hagyomány iránti elkötelezettségünk kilenc aspektusát: ezek egymáshoz kapcsolódnak és belső egységet alkotnak. Ebben a kifejtésben először a történelmi SA történetéből vezettük le őket, majd a jelenre alkalmaztuk őket. A gyakorlatban ez a folyamat fordítva zajlott: önképünkből és politikai katonaként való életfelfogásunkból kiindulva hagyományunk ezen aspektusai a nyolcéves konkrét hitharcból, annak hibáiból, kudarcaiból, kísértéseiből és végül az első nagy sikerből bontakoztak ki, majd ezeket a felismeréseket a múltra alkalmaztuk és ott találtuk meg, megerősítve örököségi legitimitásunkat. A múltból a jelenbe, a jelenből a múltba - a gyűrű bezárult, a hagyomány megmaradt és megújult! A barna inges harcos, a nemzetiszocialista mozgalom politikai katonája tovább él bennünk. Győzni fog!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPARTI DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit 75 Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Welt präsent. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Führerrolle von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgerottet, den Kern der gesamten Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind unerschütterlich treu und Kampfbereit, um jeden Schaden zu beheben, den die Erbsünde unserer Väter verursacht hat. Die Bewegung ist zwar wieder geboren, aber die Größe der historischen Verluste ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die europäische Gegenwart ist aber nicht, wie Villanowad - gegen alle unsere Väter (?) - zu beklagen. Seine Mühe und Erwartung, Chiffren und Kennzeichnungen.

Ob "Lüge" oder "Lüge", ist ein Wille, der in der Vergangenheit, ein auf Propaganda basierendes Handeln oder auf einem Schicksal, das nicht auf dem NSDAP beruht.

Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005 19.08.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontjelentés
Interjú Mollyval
Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeit nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkozásak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére
(www.morningtheascient.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalnál tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút aknázása. Az ember információit keres egy dolgról, és talál meg két dolgot, amit kutatni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régezz lennél, aki feltársa az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felkutatni hozni. Ismét az internetek

the NEW ORDER

Number 176 (133) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conservatives and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and miscegenation.

Whether "Lüge" or "Lüge", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!